

Κοινό γενετικό υπόβαθρο αυτισμός, κατάθλιψη

Πέντε ψυχικές και νοητικές

παθήσεις, ο αυτισμός, η σοβαρή κατάθλιψη, η διπολική διαταραχή (πρώην μανιοκατάθλιψη), η σχιζοφρένεια και η διαταραχή ελλειμματικής προσοχής και υπερκινητικότητας (ΔΕΠΥ), παρά τις μεταξύ τους διαφορές, μπορεί να έχουν ορισμένους κοινούς γενετικούς παράγοντες κινδύνου, σύμφωνα με τη μεγαλύτερη έως σήμερα διεθνή επιστημονική έρευνα αναφορικά με το γενετικό υπόβαθρο των ψυχικών-νοητικών ασθενειών.

Η ανακάλυψη ότι, από γενετική άποψη, οι πέντε αυτές παθήσεις δεν έχουν τόσο ξεκάθαρα «σύνορα», ελπίζεται ότι θα βοηθήσει μελλοντικά στην καλύτερη διάγνωση και φαρμακευτική θεραπεία τους.

Οι ερευνητές της Κοινοπραξίας Ψυχιατρικής Γενωμικής από 19 χώρες, με επικεφαλής τον δρ. Τζόρνταν Σμόλερ του Γενικού Νοσοκομείου της Μασαχουσέτης, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο ιατρικό περιοδικό «The Lancet», βρήκαν τέσσερις περιοχές του γενετικού κώδικα που μπορεί να παίζουν ρόλο και στις πέντε ασθένειες.

Αυτοί οι γενετικοί παράγοντες είναι συχνότεροι στους ανθρώπους που έχουν κάποια από τις πέντε παθήσεις, από ό,τι είναι στους υγιείς.

Ειδικά δύο γενετικοί παράγοντες αφορούν γονίδια που εμπλέκονται στη ρύθμιση του ασβεστίου στα εγκεφαλικά κύτταρα (το ασβέστιο παίζει ζωτικό ρόλο στην επικοινωνία μεταξύ των νευρώνων του εγκεφάλου). Από αυτά τα δύο γονίδια, το ένα είχε στο παρελθόν συσχετιστεί με την κατάθλιψη και τη διπολική διαταραχή και το άλλο με τη σχιζοφρένεια.

Αν και οι πέντε αυτές παθήσεις θεωρούνται ξεχωριστές, μοιράζονται ορισμένα κοινά συμπτώματα, γι' αυτό μερικές φορές είναι δύσκολη η ταξινόμησή τους. Μια μελέτη του 2011 είχε επισημάνει γενετικές μεταβολές κοινές τόσο στον αυτισμό, όσο και στη ΔΕΠΥ.

Οι αμερικανοί ερευνητές ανέφεραν ότι η νέα μελέτη μπορεί να βοηθήσει, ώστε στο μέλλον να κατηγοριοποιηθούν ξανά οι ψυχικές παθήσεις με τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τη γενετική αιτιολογία τους.

Οι ερευνητές ανέλυσαν στοιχεία από περίπου 33.300 ανθρώπους που είχαν κάποια ψυχική-νοητική πάθηση και άλλους 27.900 ανθρώπους που δεν είχαν τέτοιο πρόβλημα.

Οι επιστήμονες διευκρίνισαν ότι η μελέτη τους δείχνει μεν ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα σε αυτούς τους τέσσερις γενετικούς παράγοντες και στις πέντε παθήσεις, όμως δεν μπορεί να αποδείξει ότι κάποιος άνθρωπος που έχει έναν από αυτούς τους παράγοντες στο γενετικό υλικό του, θα αναπτύξει κατ' ανάγκη κάποια από τις διαταραχές.

Πάντως, η νέα έρευνα, όπως είπε ο καθηγητής ψυχιατρικής του πανεπιστημίου Στάνφορντ Γιοακείμ Χολμάγιερ, επιβεβαιώνει αυτό που πολλοί επιστήμονες ήδη πίστευαν: ότι οι γενετικοί παράγοντες κινδύνου δεν είναι μεμονωμένοι για μία μόνο πάθηση, αλλά μπορούν να αφορούν ταυτόχρονα περισσότερες διαταραχές.

Ήδη ορισμένα φάρμακα είναι κοινά για κάποιες ψυχικές-νοητικές παθήσεις. Οι νέες γενετικές μελέτες στο μέλλον πάνω σε αυτές τις διαταραχές μπορεί να αποκαλύψουν νέους στόχους για καλύτερα φάρμακα «που θα στοχεύουν περισσότερο στη ρίζα της ασθένειας και θα την προλαμβάνουν», όπως είπε ο Χολμάγιερ.

Τόνισε όμως ότι οι μελλοντικές έρευνες πρέπει να ρίξουν περισσότερο φως επίσης στο εάν και πώς οι περιβαλλοντικοί παράγοντες αλληλεπιδρούν με τους γενετικούς για να πυροδοτήσουν κάποια ψυχική πάθηση.

Σήμερα η επιστημονική κοινότητα τείνει να θεωρεί τις ψυχικές-νοητικές νόσους ως ένα πολύπλοκο μίγμα πολυάριθμων γενετικών και περιβαλλοντικών παραγόντων, που μπορεί να ξεκινούν ήδη από την μήτρα της εγκύου μητέρας και να περιλαμβάνουν διάφορες εμπειρίες της κατοπινης ζωής. «Μπορεί να υπάρχουν πολλοί δρόμοι για κάθε μία από αυτές τις ασθένειες», όπως είπε ο Σμόλερ.

Πηγή: ikypros.com